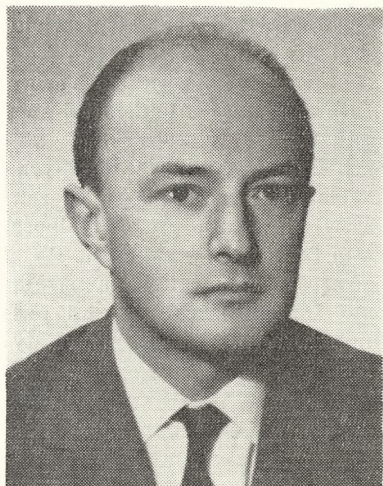

MIROSŁAW TOMASZEWSKI
1925 - 1985

Dnia 27 lutego 1985 r. zmarł w sile wieku prof. dr hab. Mirosław Tomaszewski, były kierownik Zakładu Fizjologii Drzew i Krzewów w Instytucie Dendrologii PAN, jego współorganizator, wielce zasłużony dla rozwoju kórnickiej placówki naukowej. Pozostawił po sobie liczący się w nauce dorobek z zakresu biochemii i fizjologii roślin drzewiastych.

Mirosław Tomaszewski urodził się w Kościanie dnia 10 lutego 1925 r. Tutaj ukończył szkołę podstawową i — już po wojnie — gimnazjum ogólnokształcące. Okres okupacji spędził w rodzinnym Kościanie pracując jako robotnik fizyczny.

W 1946 r. profesor Tomaszewski rozpoczął studia chemiczne na Uniwersytecie w Poznaniu. Ukończył je w 1950 r. Już w okresie studiów wykazywał żywe zainteresowanie pracami naukowymi, co wyrażało się między innymi aktywnym udziałem w działalności Koła Naukowego Chemików. Jeszcze przed ukończeniem studiów — we wrześniu 1950 r. rozpoczyna pracę w Zakładzie Chemii Organicznej kierowanym przez prof. dr. J. Suszko.

W maju 1951 r. rozpoczyna pracę na stanowisku asystenta w ówczesnym Instytucie Badania Drzew i Lasu w Kórniku. Jest współtwórcą Zakładu Fizjologii Drzew i Krzewów, który organizował niemal od podstaw, tworzył jego program badawczy i kształcił młode kadry przyszłych pracowników naukowych.

Problematyka badawcza realizowana pod kierunkiem profesora Tomaszewskiego w Zakładzie Fizjologii dotyczyła substancji wzrostowych u drzew ze szczególnym uwzględnieniem roli giberelin i cytokinin, a także procesów biochemicznych zachodzących w organizmie rośliny (topole) atakowanej przez grzyby wywołujące groźne choroby (np. *Dothichiza*). Profesor Tomaszewski zainicjował też prace nad okresowymi zmianami aktywności biochemicznej u drzew i krzewów oraz nad wpływem auksyny i polifenoli na zdolność zawiązywania mikoryz przez grzybnie.

W 1960 r. profesor Tomaszewski uzyskał stopień naukowy doktora na podstawie pracy „Badania nad systemem fenol-fenolaza i jego związkami z procesami oddychania, lignifikacji oraz inaktywacji auksyny”. Pracę wykonał pod kierunkiem prof. dr. J. Wojciechowskiego. Stopień naukowy doktora habilitowanego otrzymał w marcu 1965 r. na podstawie rozprawy: „Mechanizm efektu synergicznego między auksyną i naturalnymi związkami fenolowymi?”. Tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymał w roku 1971.

Profesor Tomaszewski czynnie uczestniczył w licznych krajowych i zagranicznych sympozjach oraz kongresach międzynarodowych prezentując w wygłaszanych referatach wyniki swoich prac. Odbýwał staże specjalistyczne w znanych placówkach biochemicznych, między innymi w 1957 r. w Instytucie Biochemii Roślin Nie-

mieckiej Akademii Nauk (NRD). W latach 1961-62 odbył staż w Laboratorium Badań Biologicznych Uniwersytetu Harvarda w Stanach Zjednoczonych pod kierunkiem prof. Thimanna. W czasie licznych wyjazdów zagranicznych zapoznał się z pracami wielu przodujących instytutów biochemicznych i fizjologicznych w Stanach Zjednoczonych, w Kanadzie, Francji, Wielkiej Brytanii, Japonii, RFN, ZSRR, NRD i Czechosłowacji. Utrzymywał stały kontakt i współpracę z wieloma wybitnymi naukowcami w swej dziedzinie, wymieniając z nimi publikacje i wyniki badań. Był ceniony w kraju i za granicą za osiągnięcia naukowe, głęboką wiedzę i rzetelność prezentowanych wyników. Profesor Tomaszewski był członkiem wielu towarzystw naukowych krajowych i zagranicznych, między innymi Polskiego Towarzystwa Biochemicznego, Polskiego Towarzystwa Botanicznego, Polskiego Towarzystwa Fitopatologicznego. Był również członkiem Nowojorskiej Akademii Nauk i Międzynarodowego Towarzystwa Regulatorów Wzrostu Roślin.

Ogłosił ponad 40 prac naukowych w czasopismach krajowych i zagranicznych. Poza pracą naukową brał także czynny udział w działalności społecznej (Związek Nauczycielstwa Polskiego, Miejska Rada Narodowa w Kórniku). Za działalność naukową i społeczną został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.

Przedwczesna śmierć Profesora Tomaszewskiego jest niepowetowaną stratą dla nauki polskiej, szczególnie dotkliwą dla naszego Instytutu. Odszedł od nas człowiek prawy, skromny, wrażliwy na potrzeby innych, a przy tym bez reszty oddany nauce. I takim zachowamy Go w naszej pamięci.